



Rapport

Klacht

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

Beoordeling

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

Conclusie

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

Onderzoek

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

Bevindingen Klacht

Verzoekers gemachtigde klaagt over de lange behandelingsduur door het Faunafonds van het bezwaarschrift dat hij namens zijn cliënt had ingediend.

Verder klaagt verzoekers gemachtigde over de wijze waarop het Faunafonds bij brief van 21 januari 2010 zijn klacht heeft afgehandeld.

Bevindingen

I. Ten aanzien van de bezwaarprocedure

1. Verzoeker diende op 19 november 2006 een verzoek in bij het Faunafonds om in aanmerking te komen voor een tegemoetkoming in de schade die grauwe ganzen aan zijn perceel wortels hadden aangericht. Op 20 december 2006 bezocht een taxateur op verzoek van het Faunafonds het betreffende perceel om de schade te taxeren.
2. Verzoeker en verzoekers gemachtigde hebben respectievelijk op 28 maart en 2 april 2007 hun bedenkingen over de verrichte taxatie kenbaar gemaakt aan het bestuur van het Faunafonds. Daarom bezocht op 5 april 2007 een taxateur opnieuw het perceel.
3. Op 15 mei 2007 reageerde het Faunafonds op deze bedenkingen en deelde hierbij onder andere mee dat het Faunafonds na ontvangst van het definitieve taxatierapport een beslissing over het verzoek zou nemen. Wanneer verzoeker het dan niet eens zou zijn met de beslissing kon hij alsnog bezwaar indienen.

4. Bij besluit van 16 mei 2008 heeft het Faunafonds verzoeker laten weten dat verzoeker in aanmerking kwam voor een tegemoetkoming in de schade van € 870,00.

5. Verzoekers gemachtigde diende op 30 mei 2008 een bezwaarschrift in tegen deze beslissing. In dit bezwaarschrift gaf verzoekers gemachtigde aan dat hij al sinds april 2007 in afwachting was van een reactie van het Faunafonds op het bezwaarschrift dat hij namens verzoeker had ingediend. Verzoekers gemachtigde vermeldde hierin verder dat het Faunafonds rechtstreeks met verzoeker was gaan corresponderen, waardoor het Faunafonds hem de mogelijkheid had ontnomen om de belangen van verzoeker op een goede manier te behartigen.

6. Op 11 juli 2008 stuurde het Faunafonds een ontvangstbevestiging. Daarin stond dat de behandeltermijn enkele maanden bedroeg vanwege de grote stroom bezwaarschriften.

7. Op 26 oktober 2009 nam het Faunafonds een beslissing op bezwaar.

II. Ten aanzien van de klachtbehandeling

1. Op 7 oktober 2009 diende verzoekers gemachtigde een klacht in bij het bestuur van het Faunafonds over de voortgang van de behandeling van het bezwaarschrift van verzoeker.

2. Verzoekers gemachtigde stuurde op 8 november 2009 opnieuw een brief naar het bestuur. Daarin schreef hij dat met een beslissing op bezwaar (van 26 oktober 2009) zijn klacht niet was afgehandeld overeenkomstig de klachtenprocedure van het Faunafonds. Tegelijkertijd stuurde verzoekers gemachtigde een brief naar de Nationale ombudsman met daarin een klacht over het Faunafonds.

3. Op 18 november 2009 vond er een telefoongesprek plaats tussen verzoekers gemachtigde en een medewerker van het Faunafonds. In dat gesprek werden excuses aangeboden voor de lange behandelingsduur en werd afgesproken dat de klacht alsnog conform de klachtenprocedure van het Faunafonds in behandeling zou worden genomen. De Nationale ombudsman ontving op 19 november 2009 een reactie van het Faunafonds waarin dit ook werd meegedeeld.

4. Het Faunafonds stuurde op 21 januari 2010 een brief aan verzoekers gemachtigde in reactie op zijn klacht. De klacht werd kennelijk niet-ontvankelijk verklaard, omdat de klacht ging over het uitblijven van een besluit. Op grond van de klachtenregeling van het Faunafonds was geen sprake van een klacht in de zin van die regeling. In artikel 9 van de klachtenregeling stond namelijk dat:

"Geen klacht in de zin van deze regeling is in ieder geval: (...)

c. een klacht over een besluit of gedraging waartegen een bezwaar- of beroepsmogelijkheid c.q. een andere rechtsgang openstaat of heeft gestaan".

III. Vragen van de Nationale ombudsman aan het Faunafonds

1. De Nationale ombudsman stelde naar aanleiding van de klacht enkele vragen aan het Faunafonds.

2. Het Faunafonds gaf als reden voor de lange behandelingsduur van het bezwaarschrift dat de Dienst Regelingen (die namens het Faunafonds de bezwaarschriften behandelt) medio 2008 erg veel bezwaarschriften heeft ontvangen op beschikkingen in het kader van LNV-regelingen. De daardoor ontstane hoge werkdruk bij de Dienst Regelingen heeft geleid tot ongewenste vertraging in de afhandeling van een aantal dossiers.

Het Faunafonds deelt de mening van verzoekers gemachtigde dat de behandeling van zijn bezwaarschrift erg lang heeft geduurd. Hiervoor zijn namens het bestuur op 18 november 2009 excuses aangeboden aan verzoekers gemachtigde.

3. De Nationale ombudsman stelde ook vragen over de klachtenregeling van het Faunafonds en het niet in behandeling nemen van de klacht die verzoekers gemachtigde had ingediend. De Nationale ombudsman verwees hierbij naar artikel 9:8 lid 1 sub c en d van de Algemene wet bestuursrecht (zie Achtergrond).

4. Het Faunafonds gaf aan dat het, na het opnieuw bestuderen van de regelgeving, tot de conclusie was gekomen dat de klacht inderdaad in behandeling genomen had moeten worden. Daarom zal de Klachtenregeling Faunafonds worden aangepast zodat in de toekomst soortgelijke situaties kunnen worden voorkomen. Verder is het Faunafonds van mening dat zijn handelwijze zorgvuldiger had gekund ten aanzien van de behandelingsduur van het nemen van een beslissing op het bezwaarschrift en ook met betrekking tot het niet in behandeling nemen van de klacht van verzoeker. Daarom heeft het bestuur van het Faunafonds een brief aan verzoeker gestuurd. Hierin zijn opnieuw schriftelijke excuses aangeboden en wordt aangeboden om de extra kosten die verzoeker in dit verband heeft gemaakt voor de bijstand door zijn gemachtigde (mede in verband met het indienen van de klacht bij de Nationale ombudsman) te vergoeden.

Beoordeling

I. Ten aanzien van het eerste klachtonderdeel

1. Verzoekers gemachtigde klaagt over de lange behandelingsduur door het Faunafonds van zijn bezwaarschrift van 30 mei 2008.

2. Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat overheidsinstanties slagvaardig en met voldoende snelheid optreden. Dit vereiste impliceert dat een overheidsinstantie in principe op bezwaarschriften binnen de wettelijke beslistermijn dient te beslissen. In artikel 7:10 van de Algemene wet bestuursrecht staan de wettelijke beslistermijnen (zie Achtergrond).

3. In november 2006 diende verzoeker een verzoek tot tegemoetkoming voor schade in bij het Faunafonds. In de periode van december 2006 tot en met mei 2007 vonden er taxaties plaats, werden bedenkingen geuit en kwam er een definitief taxatierapport tot stand. Na een jaar, namelijk op 16 mei 2008, nam het Faunafonds een beslissing over de faunaschade. Hiertegen ging verzoekers gemachtigde op 30 mei 2008 in bezwaar. Op 26 oktober 2009, bijna zeventien maanden later, nam het Faunafonds een beslissing op bezwaar.

4. Zoals het bestuur van het Faunafonds ook erkent, heeft de afhandeling van het bezwaarschrift van 30 mei 2008 veel te lang geduurd. Pas op 26 oktober 2009 is door het Faunafonds een beslissing op bezwaar genomen. Daarmee is gehandeld in strijd met het vereiste van voortvarendheid. Dit klemt nog extra, omdat het - nadat verzoeker en verzoekers gemachtigde op 28 maart en op 2 april 2007 hun bedenkingen hadden geuit tegen de verrichte taxatie - ook al meer dan een jaar had geduurd voordat het Faunafonds een beslissing nam. De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

II. Ten aanzien van het tweede klachtonderdeel

1. Verzoekers gemachtigde klaagt over de wijze waarop het Faunafonds bij brief van 21 januari 2010 zijn klacht heeft afgehandeld.

2. Het beginsel van fair play houdt voor overheidsinstanties in dat zij burgers de mogelijkheid geven hun procedurele kansen te benutten. Dit vereiste impliceert dat een overheidsinstantie burgers de gelegenheid geeft om ook klachten over het niet tijdig nemen van een besluit in te dienen (overeenkomstig titel 9.1 van de Algemene wet bestuursrecht).

3. Het Faunafonds heeft de klacht van verzoekers gemachtigde over het niet tijdig nemen van een beslissing op bezwaar kennelijk niet ontvankelijk verklaard op basis van zijn klachtenregeling.

4. De Nationale ombudsman is van oordeel dat het Faunafonds zich ten onrechte op dat standpunt heeft gesteld. Dat standpunt is namelijk niet in overeenstemming met de bedoeling van artikel 9:8, lid 1 sub c en d van de Algemene wet bestuursrecht (zie Achtergrond). Uitdrukkelijk is daarin aangegeven dat een klacht dient te worden behandeld over het niet tijdig nemen van een besluit. Hiermee heeft het Faunafonds gehandeld in strijd met het vereiste van fair play. De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Faunafonds te Dordrecht, is gegrond,

ten aanzien van de behandelingsduur van het bezwaarschrift, wegens schending van het vereiste van voortvarendheid;

ten aanzien van de afhandeling van de klacht, wegens schending van het fair play-beginsel.

Instemming

Met instemming heeft de Nationale ombudsman kennisgenomen van de reactie van het Faunafonds dat de Klachtenregeling Faunafonds zal worden aangepast in overeenstemming met het bepaalde in artikel 9:8 lid 1 sub c en d van de Algemene wet bestuursrecht, zodat in de toekomst soortgelijke situaties voorkomen worden.

Daarnaast stelt de Nationale ombudsman het op prijs dat het Faunafonds verzoeker inmiddels een vergoeding in het vooruitzicht heeft gesteld in verband met het door hem geleden ongemak.

Achtergrond

Artikel 7:10 van de Algemene wet bestuursrecht

"1. Het bestuursorgaan beslist binnen zes weken of - indien een commissie als bedoeld in artikel 7:13 is ingesteld - binnen twaalf weken, gerekend vanaf de dag na die waarop de termijn voor het indienen van het bezwaarschrift is verstreken.

2. De termijn wordt opgeschort gerekend vanaf de dag na die waarop de indiener is verzocht een verzuim als bedoeld in artikel 6:6 te herstellen, tot de dag waarop het verzuim is hersteld of de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.

3. Het bestuursorgaan kan de beslissing voor ten hoogste zes weken verdagen.

4. Verder uitstel is mogelijk voor zover: a. alle belanghebbenden daarmee instemmen, b. de indiener van het bezwaarschrift daarmee instemt en andere belanghebbenden daardoor niet in hun belangen kunnen worden geschaad, of c. dit nodig is in verband met de naleving van wettelijke procedurevoorschriften.

5. Indien toepassing is gegeven aan het tweede, derde of vierde lid, doet het bestuursorgaan hiervan schriftelijk mededeling aan belanghebbenden".

Artikel 9:8 lid 1 sub c van de Algemene wet bestuursrecht

"Het bestuursorgaan is niet verplicht de klacht te behandelen indien zij betrekking heeft op een gedraging waartegen door de klager bezwaar gemaakt had kunnen worden".

Tekst en commentaar vermeldt hierover het volgende

"Een belanghebbende kan tegen een gedraging van een bestuursorgaan die tevens een besluit is, zowel opkomen via het indienen van een klacht als via het maken van bezwaar. Afhankelijk van de bedoeling van de klager vindt behandeling plaats als bezwaarschrift, als klaagschrift of als bezwaarschrift en klaagschrift. Het is echter niet de bedoeling dat de klachtenprocedure oneigenlijk wordt gebruikt door personen die te laat zijn met het indienen van een bezwaarschrift. Om die reden biedt onderdeel c de mogelijkheid om de klacht niet te behandelen als deze wordt ingediend na afloop van de bezwaartermijn. Als een klacht wordt ingediend terwijl er nog bezwaar openstaat, moet de klacht wel worden behandeld. Dat zal veelal het geval zijn als geklaagd wordt over het niet (tijdig) nemen van een besluit. Een klacht over het niet tijdig nemen van een besluit op een aanvraag mag dus niet buiten behandeling worden gelaten op grond van lid 1 sub c".

Artikel 9:8 lid 1 sub d van de Awb:

"Het bestuursorgaan is niet verplicht de klacht te behandelen indien zij betrekking heeft op een gedraging waartegen door de klager beroep kan worden ingesteld, tenzij die gedraging bestaat uit het niet tijdig nemen van een besluit, of beroep kon worden ingesteld".

Tekst en commentaar vermeldt hierover het volgende

"Op grond van onderdeel d hoeft een klacht niet te worden behandeld als tegen de gedraging administratief beroep of beroep bij de bestuursrechter mogelijk is of mogelijk is geweest. *Klachten over niet tijdig beslissen*. Klachten over het niet tijdig nemen van een besluit moet het bestuursorgaan in beginsel wel in behandeling nemen als daartegen gelet op artikel 6:2 sub b nog beroep bij de bestuursrechter of administratief beroep openstaat. Dit is in lid 1 sub d expliciet vastgelegd via de Wet extern klachtrecht (Stb. 2005, 71), waarmee is beoogd aan te sluiten op dezelfde regeling voor het extern klachtrecht in art. 9:22 sub c. Ook codificeert deze uitzondering de jurisprudentie van de

Nationale ombudsman (bijv. No 6 november 2002, JB 2003/62)".

Onderzoek

Op 17 november 2009 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift met een klacht over een gedraging van het Faunafonds. Naar deze gedraging werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het Faunafonds verzocht op de klacht te reageren en een aantal vragen te beantwoorden.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Verzoekers gemachtigde deelde mee zich met de inhoud van het verslag te

kunnen verenigen. Het Faunafonds gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Achtergrond

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.